

[Estrup]

det vil være rimeligt at overveje i denne sammenhæng, sådan at vi over en bred front får taget fat på problemerne. Men intentionerne i dette forslag er vi altså helt enige i.

Pia Kjærsgaard (FP):

Vi skal jo, som det er fremført, i morgen have en lang række forslag vedrørende handicappede til debat her i folketingssalen. At disse forslag skulle indledes med dette forslag, finder jeg måske nok – som jeg også opfatter at de andre ordførere mener det – er en smule overflødig. At starte en ny handicapdebat med at foreslå handicapvenligere forhold i dette hus kan være seriøst nok, men mon ikke også VS er opmærksomme på, at der er mange andre steder, hvor der burde sættes ind, før man tænkte på Christiansborg. Vi har mange forskellige besøgende, og det er jo rent faktisk muligt for handicappede – og her taler vi primært om kørestolsbrugere – at komme inden for murene.

Jeg er glad for boligministerens omtale af servolink. Kaldeanlæg, som man kan sætte op ved indgangene, har vundet godt frem herhjemme og har gjort hverdagen lettere for de handicappede. På den måde kan den handicappede tilkalde en hjælpende hånd fra vagten. Under den seneste handicapdebat nævnte jeg også servolink ved alle offentlige institutioner, uden at det lød til, at den tidligere socialminister var særlig interesseret. Jeg håber så, at den nuværende måske er det. Måske kan det lykkes denne gang. Det er der jo noget der tyder på.

I det hele taget vil jeg også erklære mig tilfreds med den omtale, boligministeren gav af de ændringer, der forhåbentlig skal finde sted her i huset.

Tinning (VS):

Jeg er glad for, at jeg kan starte med at sige tak til ministeren og tak vel egentlig til alle ordførere. Jeg er ikke enig med ministeren i, at forslaget er så glimrende, først og fremmest fordi det er overflødig, og jeg vil godt forsøge at forklare det lidt nærmere.

Fru Birgit Fogh-Andersen var inde på noget afgørende, og hr. Estrup var inde på det samme. Når vi snakker handicapvenlige indretninger, drejer det sig måske i første omgang kun om fysiske handicap – og ikke om psykiske handicap – men i hvert fald om alle

fysiske handicap, altså ikke kun om bevægelseshæmmede. Det drejer sig heller ikke kun om muligheden for at få adgang til bygningen for handicappede. Det drejer sig også, sådan som vi har tænkt forslaget, om muligheden for at fungere i det her hus som handicappet, hvad enten det nu er som medlem, eller det er som sekretær eller ansat på en eller anden anden måde.

Min konklusion på det her er – jeg synes ikke, der er nogen grund til at trække debatten så forfærdelig meget i langdrag – at et første fornuftigt skridt nok vil være at høre boligministeren: hvilke krav er det, boligministeren mener skal være opfyldt, før vi kan tale om en egentlig handicapvenlig indretning af Christiansborg? Og lad os så snakke konkret om, hvorvidt der er mangler i det, sådan som vi ser det. Jeg er enig i det problem, som fru Birgit Fogh-Andersen pegede på. Ind imellem kan man måske polemisk sige, at det kan være en fordel at være hørehæmmet som medlem af folketinget, men størst fordel er det selvfølgelig, at man selv kan bestemme, hvad man vil lytte til, og hvad man ikke vil lytte til. Det er klart, at det er uantageligt, at der faktisk er problemer for tingets medlemmer med overhovedet at høre, hvad der bliver sagt. Det må være sådan, mener jeg, når vi snakker handicapvenlig indretning af Christiansborg, at det skal være muligt at fungere i folketinget, hvad enten man har problemer med syn, har problemer med hørelse, er bevægelseshandicappet eller har andre handicap. Det er ikke muligt i dag, det ved vi. Jeg mener heller ikke, at det vil være fuldstændig muligt med opfyldelsen af de forslag, som boligministeren omtalte. Jeg synes, det var nogle gode ting, og jeg er glad for, det bliver gjort. Vi var da godt klar over, at man havde taget nogle skridt i den rigtige retning.

Det giver mig lejlighed til at sige, at med dette forslag har vi, som hr. Estrup omtalte, ønsket at sende et signal. Vi har ikke ønsket at gå ind i en partipolitisk kappestrid om, hvem der nu kunne stille sig frem og være mest handicapvenlig; det mener vi sådan set er ligegyldigt.

Til sidst skal jeg bare give et svar til fru Pia Kjærsgaard. Vi er helt enige i, at der er masser af steder rundt omkring i samfundet, hvor der burde gøres noget for at indrette samfundet mere menneskevenligt og dermed